

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 59/26

V Lucemburku dne 21. dubna 2026

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-769/22 | Komise v. Maďarsko (Unijní hodnoty)

Unijní hodnoty: Maďarsko tím, že přijalo zákon, který stigmatizuje a marginalizuje LGBTI+ osoby, porušilo unijní právo

Poprvé na základě žaloby směřující proti členskému státu Soudní dvůr konstatoval mimo jiné i porušení článku 2 SEU, v němž jsou uvedeny hodnoty, na nichž je založena Evropská unie.

„Zákonem č. LXXIX z roku 2021, kterým se zpřísní opatření vůči pedofilním pachatelům trestných činů a mění některé zákony na ochranu dětí“ pozměnilo Maďarsko několik vnitrostátních právních předpisů s cílem chránit nezletilé osoby. V důsledku těchto novelizací byl v podstatě zakázán nebo omezen přístup k obsahu – a to zejména v audiovizuální oblasti a v oblasti reklamy – který znázorňuje nebo propaguje sebeidentifikaci, která neodpovídá pohlaví při narození, změnu pohlaví nebo homosexualitu. Na základě žaloby pro nesplnění povinnosti, kterou v tomto ohledu podala Evropská komise, rozhodl Soudní dvůr, že Maďarsko porušilo unijní právo na několika různých úrovních: porušilo primární i sekundární právo v oblasti služeb na vnitřním trhu, Listinu základních práv Evropské unie, článek 2 SEU a obecné nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR).

Maďarsko přijalo „zákonem č. LXXIX z roku 2021, kterým se zpřísní opatření vůči pedofilním pachatelům trestných činů a mění některé zákony na ochranu dětí“ (dále jen „novelizační zákon“) několik změn svého vnitrostátního práva. I když tento členský stát tvrdí, že cílem těchto novelizací je ochrana nezletilých osob, řada z nich v podstatě vede k zákazu nebo omezení přístupu k obsahu, jehož dominantním prvkem je znázorňování nebo propagace sebeidentifikace, která neodpovídá pohlaví při narození, změny pohlaví nebo homosexuality.

Evropská komise podala proti Maďarsku v souvislosti s přijetím novelizačního zákona žalobu pro nesplnění povinnosti k Soudnímu dvoru. Domáhá se toho, aby Soudní dvůr určil, že došlo k porušení primárního a sekundárního unijního práva týkajícího se služeb na vnitřním trhu¹, několika práv zaručených Listinou základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), článku 2 SEU² a konečně obecného nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR)³.

Plénum Soudního dvora rozhodlo, že žaloba je ve všech důvodech opodstatněná.

Zaprvé **tyto novelizace odporují svobodě poskytování a přijímání služeb**, která je zakotvena v primárním unijním právu a v různých ustanoveních směrnice o elektronickém obchodu, směrnice o službách a směrnice o audiovizuálních mediálních službách. Soudní dvůr nejprve uvedl, že dotčené novelizace omezují možnost poskytovatelů mediálních služeb nebo jiných poskytovatelů vytvářet a šířit obsah, jehož dominantním prvkem je v zásadě znázorňování nebo propagace sebeidentifikace, která neodpovídá pohlaví při narození, změny pohlaví nebo homosexuality. Tyto novelizace tedy **tuto svobodu omezují**. Soudní dvůr dále potvrdil, že podle unijního práva lze taková omezení odůvodnit prosazováním nejvlastnějšího zájmu dítěte nebo potřebou chránit právo rodičů zajišťovat vzdělání a výchovu svých dětí ve shodě s jejich náboženským, filozofickým a pedagogickým přesvědčením, které jsou zaručeny Listinou⁴. Soudní dvůr poukázal zejména na to, že **při neexistenci harmonizačních norem na úrovni Evropské unie mají členské státy při vymezování toho, jaký obsah – a to zejména audiovizuální – může narušit tělesný, duševní nebo mravní vývoj nezletilých osob, prostor pro uvážení**.

Soudní dvůr nicméně konstatoval, že tento prostor pro uvážení musí být využíván při dodržení Listiny, a zejména **zákazu**

diskriminace na základě pohlaví a sexuální orientace zakotveného v jejím čl. 21 odst. 1. V projednávané věci Soudní dvůr dovodil, že tomu tak nebylo. Ty aspekty novelizačního zákona, které se opírají o kritérium znázorňování nebo propagace sebeidentifikace, která neodpovídá pohlaví při narození, změny pohlaví nebo homosexuality, totiž vycházejí z předpokladu, že jakékoli znázornění nebo propagace tohoto druhu může bez ohledu na svůj konkrétní obsah ohrozit nejvlastnější zájem dítěte. **Takový přístup ovšem svědčí o upřednostňování určitých pohlavních identit a sexuálních orientací na úkor jiných, které jsou tak stigmatizovány, což je neslučitelné s požadavky, které ve společnosti založené na pluralismu vyplývají ze zákazu diskriminace na základě pohlaví a sexuální orientace.** V případě takového narušování podstaty tohoto zákazu se dotčená omezení v žádném případě nejeví jako odůvodněná zejména s ohledem na cíl spočívající v prosazování nejvlastnějšího zájmu dítěte. Soudní dvůr uvedl, že nezletilé osoby lze náležitě chránit před pořady nevhodnými pro jejich věk, aniž by tím docházelo k takové přímé diskriminaci na základě pohlaví a sexuální orientace, jako je diskriminace plynoucí z dotčených novelizací.

Zadruhé **uvedené novelizace představují zvláště závažný zásah do několika základních práv chráněných Listinou, a sice zákazu diskriminace na základě pohlaví a sexuální orientace, respektování soukromého a rodinného života a svobody projevu a informací**⁶.

Dotčená maďarská právní úprava především stigmatizuje a marginalizuje osoby, které nejsou cisgender, včetně transgender osob, nebo nejsou heterosexuální, jakožto škodlivé pro tělesný, duševní a mravní vývoj nezletilých osob pouze kvůli jejich pohlavní identitě nebo sexuální orientaci. Název novelizačního zákona **je spojuje s pedofilní trestnou činností,** což může tuto stigmatizaci umocňovat a podněcovat nenávistné chování vůči těmto osobám.

Dotčené zásahy za těchto okolností narušují podstatu výše zmíněných základních práv, a nelze je proto odůvodnit cíli uváděnými Maďarskem, tj. prosazováním nejvlastnějšího zájmu dítěte nebo právem rodičů zajišťovat vzdělání a výchovu svých dětí ve shodě s jejich náboženským, filozofickým a pedagogickým přesvědčením.

Soudní dvůr rovněž konstatoval, že Maďarsko v projednávané věci porušilo **právo na lidskou důstojnost**⁷. Právě uvedené vyplývá z toho, že v důsledku těch aspektů novelizačního zákona, které Komise napadá, **je se skupinou osob,** jež je nedílnou součástí společnosti vyznačující se pluralismem, **zacházeno jako s hrozbou pro společnost,** která si zaslouží zvláštní právní zacházení, a to pouze kvůli pohlavní identitě nebo sexuální orientaci těchto osob. Stigmatizující a urážlivá povaha novelizačního zákona vede ke vzniku, udržování nebo posilování jejich sociální „neviditelnosti“, čímž je zasahováno do jejich důstojnosti.

Zatřetí **Soudní dvůr poprvé konstatoval samostatné porušení článku 2 SEU, v němž jsou uvedeny hodnoty, na nichž je Unie založena a které jsou společné všem členským státům. Ty aspekty novelizačního zákona, jež se zaměřují na obsah znázorňující nebo propagující sebeidentifikaci, která neodpovídá pohlaví při narození, změnu pohlaví nebo homosexualitu,** totiž představují ucelený soubor diskriminačních opatření, která **zjevně a zvláště závažně zasahují** do práv osob, které nejsou cisgender, včetně transgender osob, nebo nejsou heterosexuální, jakož i do hodnot úcty k lidské důstojnosti, rovnosti a dodržování lidských práv, včetně práv příslušníků menšin.

Tento zákon je tudíž v rozporu se samotnou identitou Unie jako společného právního řádu ve společnosti vyznačující se pluralismem. Maďarsko se ve snaze odůvodnit přijetí zákona odporujícího výše uvedeným hodnotám nemůže platně dovolávat své národní identity.

Soudní dvůr začtvrté konstatoval, že **dotčená maďarská právní úprava porušuje GDPR a právo na ochranu údajů zaručené v Listině,** jelikož jí byl novelizován zákon o rejstříku trestů s cílem rozšířit přístup k informacím zaznamenaným v rejstříku trestů o osobách, které se dopustily trestných činů v sexuální oblasti nebo sexuálně motivovaných trestných činů spáchaných na dětech. Ačkoli se takový přístup může za určitých okolností jevit jako legitimní, Soudní dvůr v podstatě konstatoval, že maďarské právní předpisy s dostatečnou přesností nevymezují osoby, které jsou oprávněny mít přístup k údajům z rejstříků trestů, ani hmotněprávní podmínky přístupu nezbytné k zajištění vhodných záruk, pokud jde o práva a svobody osob, o jejichž údaje se jedná.

UPOZORNĚNÍ: Žaloba pro nesplnění povinnosti směřující proti členskému státu, který nesplnil své povinnosti vyplývající z práva Unie, může být podána Komisí nebo jiným členským státem. Jestliže Soudní dvůr rozhodne, že došlo k nesplnění

povinnosti, dotčený členský stát je povinen vyhovět rozsudku v co nejkratší lhůtě.

Dojde-li Komise k názoru, že členský stát rozsudku nevyhověl, může podat novou žalobu s návrhem na uložení peněžitých sankcí. V případě, že Komisi nebyla sdělena opatření k provedení směrnice, však Soudní dvůr může na návrh Komise uložit sankce již ve stadiu prvního rozsudku.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění rozsudku, a případně jeho shrnutí](#) jsou zveřejněny na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Traian Moga (+352) 4303 3732.

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) (+32) 2 2964106.

Zůstaňte ve spojení!

¹ A sice článku 56 SFEU a těchto předpisů sekundárního unijního práva: směrnice Evropského parlamentu a Rady [2000/31/ES](#) ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu („směrnice o elektronickém obchodu“), směrnice Evropského parlamentu a Rady [2006/123/ES](#) ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu a směrnice Evropského parlamentu a Rady [2010/13/EU](#) ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách).

² Článek 2 SEU stanoví: „Unie je založena na hodnotách úcty k lidské důstojnosti, svobody, demokracie, rovnosti, právního státu a dodržování lidských práv, včetně práv příslušníků menšin. Tyto hodnoty jsou společné členským státům ve společnosti vyznačující se pluralismem, nepřipustností diskriminace, tolerancí, spravedlností, solidaritou a rovností žen a mužů.“

³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) [2016/679](#) ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů).

⁴ Viz čl. 24 odst. 2 Listiny a čl. 14 odst. 3 Listiny.

⁵ Článek 7 Listiny.

⁶ Článek 11 Listiny.

⁷ Článek 1 Listiny.